

عنوان مقاله:

مطالعه تطبیقی تدابیر نظام حقوقی ایران و عراق در مقابله با بیماری کرونا

محل انتشار:

دوفصلنامه حقوق بشر و شهروندی، دوره 5، شماره 1 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

محمد حسین صابریان - معارف اسلامی و حقوق خصوصی، دانشکده حقوق، دانشگاه امام صادق علیه السلام، تهران، ایران

علیرضا صابریان - استادیار دانشگاه آزاد اسلامی، واحد سمنان، سمنان، ایران .

خلاصه مقاله:

نظم، مهم ترین رکن مدیریت برای هر مجموعه و حکومتی است. در هر شرایطی حکومت بدون نظم مختل می شود، از این رو هر حکومتی نظم خاص خود را هر چند در نظام جهانی نامتعارف باشد، پیاده می کند. گاهی اوقات، بعضی از رخدادها در جهان باعث می شوند که این نظم ابتدایی مختل شود. شرایط بحرانی و اضطراری مانند جنگ، بلایای طبیعی گسترده و شیوع بیماری از علل اصلی این اختلال نظم است. نحوه مواجهه کشورها با این بی نظمی و مدیریت و تبدیل آن به نظمی جدید، بسیار مهم و اساسی است. در قانون اساسی اغلب کشورها نحوه مواجهه با شرایط اضطراری پیش بینی شده است. اما گاهی دولت ها مسیر دیگری برای مدیریت این بحران طی می کنند. بررسی اقدامات دولت عراق که یکی از بزرگ ترین همسایه های جمهوری اسلامی ایران به شمار می آید و دارای روابط گسترده ای با ما است، می تواند در مراودات جدید این دو کشور موثر باشد. قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران در دو اصل ۷۹ و ۱۷۶ به بیان شرایط اضطراری و امنیتی پرداخته است. همچنین قانون اساسی جمهوری عراق در اصول ۱۵، ۳۱، ۳۳، ۴۶ و ۱۱۴ به بیان شرایط حاکم در امور بهداشتی، امنیتی و اضطراری پرداخته است. در این مقاله به بررسی تفاوت اقدامات حکومتی دولت های ایران و عراق در مبارزه با کرونا و نقاط ضعف مدیریتی آنها پرداخته، سپس توصیه هایی برای بهبود اوضاع این دو کشور ارائه شده است.

کلمات کلیدی:

ویروس کرونا (کوئید ۱۹)، ایران، عراق، بحران، مدیریت، تقنین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1563888>

